

ved Københavns lufthavn i Kastrup er ansat en karantænelæge.

Toldvæsenet, politiet, havnevæsenet, luftfartsvæsenet og lodser er forpligtet til at bistå karantænekommissionerne i udøvelsen af deres pligter.

Til varetagelse af den daglige tjeneste er ved karantænekommissionerne i de nævnte havne ansat et antal desinfektører (rotteudryddere). Som desinfektører fungerer tjenestemænd – toldbetjente, toldpatruljemeistre m.v. – ansat under Direktoratet for Toldvæsenet, der også afholder udgifterne til lønnen for de i Danmark ansatte desinfektører.

Når et skib eller luftfartøj ankommer her til landet, skal karantænekommissionen eller en dertil bemyndiget i almindelighed meddele tilladelse til samkvem. Før en sådan tilladelse er givet, må ingen ombordværende gå eller sættes i land på dansk territorium, og ingen på dansk territorium må gå ombord. Toldvæsenet påser, at tilladelsen til frit samkvem er meddelt.

Fører af et skib eller luftfartøj skal til vedkommende karantænekommission afgive en erklæring om sundhedstilstanden ombord. Dersom skibet eller luftfartøjet må anses for smittefrit, skal der straks meddeles tilladelse til frit samkvem, dog kan der altid forinden forlanges foretaget lægeundersøgelse. En sådan meddelelse skal – om muligt – gives pr. radio, hvis kommissionen skønner, at ankomsten ikke vil medføre risiko for indførelse af smitsomme sygdomme her til landet. Den pr. radio meddelte tilladelse skal bekræftes skriftligt ved udstedelse af et samkvemspas. Visse i regelmæssig fart gående skibe, især skibe, der ankommer fra Norge, Sverige og Forbundsrepublikken Tyskland, er i almindelighed fritaget for at afgive en erklæring om sundhedstilstanden ombord. Lempelsen bortfalder dog, såfremt skibet kommer fra eller har stået i forbindelse med områder, der er anset for smittet med en af loven og karantænebekendtgørelsen omfattet sygdom. Det samme gælder, hvis skibet på rejsen har haft forbindelse med et skib, der kommer fra et sådant sted. Tilsvarende lempelsesbestemmelser gælder for luftfartøjer i regelmæssig ruteflyvning.

Et skib eller luftfartøj, som ikke vil underkaste sig de forskrifter, som karantænekommissionen måtte foreskrive, har ret til omgående at fortsætte rejsen, men det må ikke på den videre rejse have forbindelse med nogen anden havn eller lufthavn her i landet. Det må dog under iagttagelse af de foranstaltninger, som karantænekommissionen måtte påbyde, indtage brændstof, vand og forråd.

Der er i karantænebekendtgørelsen fastsat nærmere regler for de af karantæneloven omhandlede

sygdomme (pest, kolera, kopper, plettyfus og tilbagefaldsfeber). Såfremt en smitte må antages at foreligge, kan karantænekommissionen påbyde 1) *desinfektion af person, bagage og sengetøj m.v.*, 2) *tilsyn respektive isolation*, 3) *tilbyde vaccination* (navnlig ved kopper) og 4) *forbyde losning eller aflæsning eller fjernelse af levnedsmidler* (navnlig i forbindelse med kolerasmitte).

Ved gennemrejse må karantænekommissionen ikke iværksætte anden karantæneforanstaltning end *lægeundersøgelse* over for et smittet skibs passagerer og besætning, som forbliver om bord, og over for et smittet luftfartøjs passagerer og besætning, som forbliver i et af karantænekommissionen anvist lokale i lufthavnen.

Karantænekommissionerne skal virke for, at antallet af rotter i havne – og lufthavnsområder – holdes nede på det mindst mulige antal, jfr. lovens § 7, stk. 1. I tilslutning hertil er i karantænebekendtgørelsens afsnit 4 fastsat detaljerede regler om periodisk undersøgelse for rotter og rotteudryddelse i skibe, der ankommer til danske havne, herunder om adgang til at henvise til certifikatberettigede havne. Eventuel udryddelse af rotter skal foretages på en sådan måde, at beskadigelse af skib og ladning så vidt muligt undgås, og foranstaltningerne bør ikke vare over 24 timer. I bekendtgørelsen er fastsat regler for skibets betaling for en sådan rotteudryddelse. De regler, der er fastsat om rotter, kan i påkommende tilfælde bringes til anvendelse over for andre gnavere og i det hele over for dyr, der er kendt som spredere af smitsomme sygdomme.

Der er i lovens § 39 hjemmel til at fastsætte nærmere regler for ind- og udførsel af lig og transport her i landet af lig, og denne hjemmel er udnyttet ved indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 84 af 7. marts 1977 om transport af lig til eller fra udlandet.

Der er tilvejebragt hjemmel for, at de medvirkende læger kan få kørselsgodtgørelse, jfr. lovens § 40.

Udgifterne ved oprettelse af isolationsmuligheder og til behandling og pleje af personer, der isoleres, afholdes i København og Frederiksberg af kommunen og i øvrigt af amtskommunen. Andre udgifter til karantænevæsenet – herunder til foranstaltninger i medfør af loven – afholdes af statskassen, idet dog enkelte konkrete foranstaltninger (eksempelvis rotteudryddelse og undersøgelse for rotter m.v.), refunderes af det pågældende skib eller luftfartøj. Statskassen er ikke erstatningspligtig for de foranstaltninger, der foretages med hjemmel i loven.